

продовжуватися протягом усього життя, адаптуючись до нових умов і викликів. Саме тому концепція безперервного навчання стає невід'ємною складовою професійного розвитку.

Таким чином, іншомовна підготовка фахівців нефілологічних спеціальностей у контексті перекладацької діяльності та міжкультурної комунікації постає як складна, багаторівнева система. Її ефективність визначається не лише рівнем мовної підготовки, а й здатністю інтегрувати мовні, культурні та стратегічні знання у реальній професійній практиці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Byram, M. (2021). Teaching and assessing intercultural communicative competence. Multilingual Matters.
2. Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1–47.
3. O'Hagan, M. (2019). *The Routledge handbook of translation and technology*. Routledge.
4. PACTE Group. (2020). Translation competence and its acquisition. *Meta*, 65(1), 30–50.
5. Richards, J. C. (2017). *Communicative language teaching today*. Cambridge University Press.
6. UNESCO. (2023). *Digital transformation in education*. UNESCO Publishing.
7. Зимня, І. А. (2019). *Ключові компетентності як основа сучасної освіти*. Київ: Освіта.

Голубець Б.Т.

*Карпатський національний університет імені Василя Стефаника
(Івано-Франківськ, Україна)*

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕМУАРІВ “SPARE”

ПРИНЦА ГАРРІ

“Spare” - це мемуари принца Гаррі написані спільно з журналістом Джоном Мерінгером і опубліковані у 2023 році. Це автобіографія Принца Гаррі, де він розповідає про своє життя, сім'ю та складні моменти. Книга привертає увагу читача не лише скандальними одкровеннями але й незвичним для королівської автобіографії стилем. Мова твору досить проста, емоційна і схожа на живу розмову але й інколи болюча й викликає багато роздумів. Автор намагається бути щирим і близьким до читача. Гаррі говорить прямо, не ховається за офіційними

формулюваннями, і саме це робить текст цікавим. У статті Шонь О. Б (2025), аналізує Spare як приклад автодокументальної літератури і зазначає, що мемуари є не просто послідовністю подій, а “ретельно вибудована розповідь, у якій стилістичні засоби передають глибокі внутрішні переживання автора”.

У своїй роботі вона виділяє ключові стилістичні прийоми книги і показує, як кожен із них відображає психологічний стан оповідача. З цим спостереженням важко не погодитись, адже саме через форму тексту Гаррі передає те, що складно висловити прямо. На думку S. Ignjatović (2024), наратив Spare є псевдопсихоаналітичним, спрямований на те, щоб відновити публічний імідж її автора та протиставити його королівській родині як ідеологічно, морально та емоційно сильнішого”.

Гаррі розповідає свою історію так, щоб виглядати морально і емоційно вище за королівську родину. Іншими словами, книга написана не просто щоб висловитись, а щоб змінити те, як світ його сприймає. І саме тому стиль тут такий важливий. Кожне його слово, кожен прийом працює на цю мету.

Сама назва Spare є не просто словом, а метафорою. “Запасний” - це друга дитина, яку народили на випадок, якщо з першою щось трапиться. Принц сам пояснює це у книзі: *“I was the shadow, the support, the Plan B. I was brought into the world in case something happened to Willy.”* Таким чином, одним словом у назві автор показує головну ідею всієї книги- пошук свого місця в родині та житті та пошук своєї ідентичності .

Один із найцікавіших прийомів у книзі є постійне переключення між офіційною і розмовною мовою. Гаррі весь час у книзі говорить двома “мовами” одночасно. Іноді він пише як принц - серйозно, детально, з довгими описами. А іноді - як звичайний британський хлопець, який використовує щось коротке і розмовне. Наприклад, замок Балморал він описує дуже детально і “по-королівськи”:

“the spacious hall and its white stone floor, with gray star-shaped tiles, and the huge fireplace with its beautiful mantel of ornately carved dark wood” А буквально пізніше, коли він знайомиться з маминим другом, його він описує так: *“Nice enough bloke, I thought”* Він виріс у замку, але думає і говорить як звичайна людина. Це переключення і є одна з головних особливостей його стилю і тексту. Такі переходи трапляються в книзі постійно і добре передають живий, неофіційний стиль.

У книзі дуже багато стилістичних засобів - метафор, порівнянь, персоніфікацій. Найбільш вражаючий із них є образ світла для опису матері. Гаррі шукає слова, щоб пояснити, чому він досі так чітко її пам'ятає, і врешті знаходить порівняння з далекою зіркою, яку астрономи нещодавно відкрили: *“Recently, astronomers rearranged their biggest telescopes, aimed them at one tiny crevice in the cosmos, and managed to catch a glimpse of one breathtaking sphere, which they named Earendel, the Old English word for Morning Star”*. І після цього цілого абзацу він каже три слова: *“That was my mother.”* Цей момент особливий тим, що довгий і складний опис різко змінюється на дуже просту думку. Так автор показує, що найважливіші почуття не завжди потребують довгих пояснень. Іноді кілька простих слів можуть сказати більше, ніж цілий абзац.

Весняну погоду в садах Фрогмора описано через короткі протиставлення: *“Not quite winter, not yet spring. The trees were bare, but the air was soft. The sky was gray, but the tulips were popping. The light was pale, but the indigo lake, threading through the gardens, glowed.”*

У тексті також зустрічаються риторичні запитання. Гаррі часто ставить запитання, на які не очікує відповіді. Він просто думає вголос. Наприклад, коли вперше побачив Меган і не міг зрозуміти своїх відчуттів: *“Why should beauty feel like a punch in the throat?”* Жодного пояснення після - тільки запитання, і читач сам це переживає разом із ним.

Пряме звернення теж є дуже незвичним для мемуарів. Зазвичай автор пише про людей, а Гаррі іноді говорить до них напряду. Гаррі тільки-но зустрівся з батьком і братом, ті сказали, що не розуміють, чому він поїхав із країни. І тоді він каже:

“Pa? Willy? World? Here you go.” Від тата і брата — до всього світу. І потім починається книга.

“Spare” це книга, яка справді дивує. Спочатку здається, що це будуть звичайні королівські спогади з офіційними фразами, але насправді текст живий і щирий. Гаррі пише просто, але не примітивно: іноді одне коротке речення передає більше, ніж довгий абзац. Він легко переходить від серйозних описів до розмовного стилю і показує, що він водночас і принц, і звичайна людина. Також він ставить запитання без відповіді, залишаючи читача наодинці з думками.

За всіма цими засобами - метафорами, повторами, запитаннями та зверненнями стоїть проста ідея: людина намагається зрозуміти, ким вона є. Не “запасний”, не третій у черзі, не тінь старшого брата, а просто людина зі своєю історією. Саме тому цю книгу цікаво читати не через статус автора, а через його щирість.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ignjatović, S. (2024). Unreliable narrative strategy in autobiographical writing – the case of “Spare” by Prince Harry. *Folia Linguistica et Litteraria*, 49, 111–127. <https://doi.org/10.31902/fl.49.2024.7>
2. Shon O. B. DISCOURSE OF IDENTITY IN “SPARE” BY PRINCE HARRY: LINGUISTIC ANALYSIS OF AUTOBIOGRAPHICAL NARRATIVE. "Scientific notes of V. I. Vernadsky Taurida National University", Series: "Philology. Journalism". 2025. Vol. 1, no. 4. P. 212–217. URL: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.4.1/34>
3. Harry, Prince, Duke of Sussex. (2023). *Spare*. Random House.